

[**Handelsministeren.**]

ejes af et holdingselskab, hvis bestyrelsesmedlemmer ikke alle opfylder og efter aktieselskabsloven — jeg gentager — ikke behøver at opfylde banklovens bestemmelser. Forholdet er imidlertid efter gældende ret lovmedholdeligt. Det afgørende er, at banklovens krav til den ansvarlige ledelse af banken, dvs. bankens bestyrelse og direktion, er opfyldt.

Loven stiller derimod i så henseende ingen krav til de aktionærer, der ejer banken, det være sig fysiske personer eller f. eks. et holdingselskab. Det må erkendes, at holdingselskabet som ejer af aktiemajoriteten kan have en bestemmende indflydelse på banken, men det gælder jo også i de tilfælde, hvor der er tale om, at en fysisk person ejer aktiemajoriteten. I den konkrete sag vedrørende Finansbanken, som er anledning til det stillede spørgsmål, har man i handelsministeriet været ganske opmærksom på problematikken; man har dog ikke været i tvivl om, at banklovens bestemmelser her må anses for at være opfyldt.

Poul Dam: Jeg takker for ministerens redegørelse. Jeg var for så vidt ikke i tvivl om, at det forholdt sig sådan. Fra adskillige års erfaringer med Finansbanken og lignende foretagender ved vi, at ledelsen dér har en betydelig evne til at holde sig lige akkurat inden for lovens grænser.

Jeg vil dog gerne stille det tillægsspørgsmål til handelsministeren, om han egentlig synes, at det er rimeligt. Han besvarede et spørgsmål, som jeg ikke havde stillet, nemlig om det var en overtrædelse af bankloven. Mit spørgsmål drejer sig om, hvorvidt det er en omgåelse af bankloven, altså vel er i overensstemmelse med banklovens bogstav, men så ganske afgjort ikke i overensstemmelse med dens ånd, med det formål, man i sin tid havde. Mener handelsministeren ikke, at vi både med hensyn til aktieselskaber og banker er kommet temmelig langt fra den ideelle tilstand, som man lavede disse love ud fra, nemlig en situation, hvor der virkelig var en flerhed af aktionærer, hvoraf ingen hver for sig udøvede en meget voldsom indflydelse? Dette var begrundelsen for, at man havde aktieselskaber, og at man havde banker i

den forstand, man nu har. Vi er ovre i en helt anden samfundssituation ved, at disse store kapitalkoncentrationer kan udøve denne i virkeligheden helt ukontrollerede indflydelse. Hvad vil ministeren gøre ved det?

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Man kan med føje, som hr. Poul Dam gør det i sit tillægsspørgsmål, rejse problemet om, hvorvidt det er ønskeligt, at aktiemajoriteten i en bank kan ejes og banken ledes af en enkelt person, nogle få personer eller et holdingselskab, og det spørgsmål er jo i og for sig mere betydningsfuldt, hvad substansen angår, end reglen om bestyrelsesreglerne, som jeg omtalte i mit svar. Hvis man må besvare det spørgsmål benægtende, kan man forestille sig en ændring af bankloven gående ud på, at man som en forudsætning for et mere håndfast indhold af flerhedseje kræver, at aktiemajoriteten ikke må have på én hånd, for så vidt angår mere end en vis begrænset andel af aktiekapitalen. Jeg er enig i, at der her er et spørgsmål, som man bør overveje. Jeg tror imidlertid, at en lovændring alene foranlediget af det konkrete forhold, som har forårsaget hr. Poul Dams spørgsmål, ikke ville være tilstrækkelig velmotiveret. Jeg tror, at dette spørgsmål må indgå i en mere almindelig revision af vor banklov, der i og for sig hidtil efter regeringens opfattelse har fungeret relativt tilfredsstillende, men som jo nu er nok så bedaget en lovgivning. Den stammer vel helt tilbage fra tiden før verdensdepressionen i 30'erne, og det er klart, at der er sket så væsentlig en udvikling på kapital- og pengemarkedet og i det hele taget i den samfundsøkonomiske struktur, at man vel kan forestille sig, at der er behov for en mere gennemgribende revision af bankloven. Når en sådan mere almindelig revision måtte blive iværksat, agter vi fra regeringens side at have det spørgsmål, som umiddelbart har foranlediget udvekslingen af bemærkninger her i dag, under overvejelse.

Man kan så stille det supplerende spørgsmål, hvornår og hvorvidt regeringen forestiller sig at skride til en mere almindelig revision af bankloven. Hertil vil jeg sige — idet jeg gentager, at i væsentlige henseender har den nugældende banklov fungeret relativt tilfredsstillende — at vi nok